

Ждаваше, извиняюцася новоявленность-та или
любопытство-то на подароцы-те, за да не покаже
че за нѣхна потреба гы подаруваше. Ако ви-
ждаше дрехы-те имъ уветхели, тогда со скло-
неніе на майка-ти, избираше нѣкон нейны, и о-
предѣляваше Павела да гы остави скрyтомъ
предъ врата-та на нѣхны-те плевницы. Така
струваше доброто по примѣръ на Божество-то,
кое-то крыеше благодарница-та и показува-
ше благодарніетѣ.

Вые Еврѣяне, на кои-то умъ-атъ Вы ся
наполнява отъ дѣтство съ неизчетны противны
на благополучіе-то предразсудоцы, Вы не
можете да разумѣете како природа-та може да
подаде толко разумъ и толко наслажденіе.
Ваша-та душа, ограничена на мала сфера чело-
вѣчески знанія, достига за мало время края на
художественны-те и удовольствія; душевни-те
обаче и сердечни-те са неизчерпаеми. Павелъ
и Виргинія не имаха нито часовницы, нито
мясоцословы, нито лѣтописны, нито исто-
рически и философически книги; но брояха пе-
ріоды-те на живота си споредъ періоды-те на
природа-та. И часове-те дневны познаваха отъ
сѣнка-та на дрѣва-та а дѣтны-те отъ цвѣтѣнѣ